

БИЛИЈАРНА КАЛКУЛОЗА - ДИЈАГНОСТИКА И ТЕРАПИЈА

Секулић С., Косановић Р., Лазић Б., Добричанин В.

Хируршка клиника, Медицински факултет, Универзитет у Приштини

BILIOUS CALCULOSIS - DIAGNOSTIC AND THERAPY

Секулић С., Косановић Р., Лазић Б., Добричанин В.

Clinic of surgery, Faculty of Medicine, University of Priština

SUMMARY

Background: Ultrasonography(US) is a method in diagnosis of hepatobilious tracts. Due to the construction of modern ultrasound facilities this method presents one of the most important method in this field due to the fact that it is: uninvasive method, it does not procedure harmful biological effect; it does not demand contrastive means, there are no counter indications known, and it does not provoke uneasiness to patient. **Methods:** 200 patients were treated ultrasonographically at Surgical Clinic Faculty of Medicine in Pristina. **Results:** In 119(59,9%) cases calculus in gallbladder was localised ultrasonographically and in 131(65,5%) cases operatively. Calculus was found in Hartmann's place in 60 (30%) cases ultrasonographically and in 65(32,5%) cases operatively. Calculus in d.cysticus was operatively found in 4 (2,0%) cases and it was not found ultrasonographically. Solitary calculosis was found ultrasonographically in 52 (26,0%) cases and it was confirmed operatively 47 (23,5%) cases. Multiple calculosis was diagnosed ultarsonographically in(148 74%) cases, and operatively in 153(76,5%) cases. Anteroposterior radius of gall bladder was found ultrasonographically to be 3 or more than 5 cmm long in 109(54,5%) cases, and operatively in 111(55,5%) cases. Gallbladder wall size higher than 3 mm was found US in 149(74,5%) cases, and operatively in 137 (68,5%) cases. Choledocholithiasis was US diagnosed in 29 (53,7%) cases and operatively in 54 cases. Gallbladder carcinom was US diagnosed in 5(2,5%), and operatively found in 7 (3,5 %) cases, 6 (3,0%) gallbladder path carcinomes were not US diagnosed. **Conclusion:** Those results show that ultrasonography is a method of choice in gallbladder diseases treatment accuracy of the method equals 89,5% on our clinical material.

Key words: Ultrasonography (US), Gallbladder, Calculus, Operation.

САЖЕТАК

Ултрасонографија (УС) је метод у дијагностиковању хепатобилијарног тракта. Захваљујући постојању модерних апаратова овај метод представља један од најважнијих у овом пољу, захваљујући чињеници, а то је: неинвазивни метод који не изавива штетни биолошки ефекат; не захтева контрастивна средства, не постоје контраиндикације и не изазива неугодност код болесника. На хируршкој клиници Медицинског факултета у Приштини ултрасонографском методом третирано је 200 болесника. Ултрасонографском методом локализован је камен жучне кесе код 119 (59,9%) болесника, а код 131 (65,5%) болесника оперативном методом. Код 60 болесника (30,0%) ултрасонографском методом камен је пронађен на Хартмановом месту, а код 65 (32,5%) болесника оперативним путем. Камен у дуктус цистикусу је пронађен оперативним путем код 4 (2,0%) болесника, а није откријен ултрасонографском методом. Појединачна калкулоза је откријена ултрасонографском методом код 52 (26,0%) болесника, а потврђена оперативним путем код 47 (23,5%) болесника. Мултиплна калкулоза је дијагностикована ултрасонографском методом код 148 (74,0%) болесника, а оперативном код 153 (76,5%) болесника. Анtero-постериорни дијаметар жучне кесе измерен ултрасонографском методом износи 3 или више од 5 цм код 109 болесника (54,5%), а оперативним путем код 111 (55,5%) болесника. Измерена дебљина зида жучне кесе била је 3 mm, а откријена је ултрасонографском методом код 149 (74,5%) болесника, а оперативним путем код 137 (68,5%) болесника. Холедохолитијаза дијагностикована је ултрасонографском методом код 29 (53,7%) болесника, а оперативним путем код 54. Карцином жучне кесе дијагностикован је ултрасонографском методом код 5 (2,5%) болесника, а оперативним путем код 7 (3,5%) болесника; код 6 (3,0%) болесника карцином жучних путева није дијагностикован ултрасонографском методом. Ови резултати показују да је ултрасонографија метода избора за дијагностиковање оболења жучне кесе и у 89,5% на нашем материјалу потврђена је хируршким методама.

Кључне речи: Ултрасонографија (УС), Жучна кеса, Камен, Операција.

УВОД

Иако је ултразвук откријен пре рендгенских зрака, рендгенска дијагностика је читав низ година представљала основу дијагностике билијарног тракта. Ултразвук (УЗ) у дијагностици билијарног тракта увео је

Lehman. Принцип методе је у рефлексовању ултразвучних таласа, који се региструју у виду томограма на коме се запажају одступања од нормалног. За ултрасонографију не постоје контраиндикације, са успехом се изводи

без обзира на стање болесника и испитиваног органа. Не представља оптерећење или нелагодност за болесника, није познато штетно биолошко дејство, не изискује примену контрастних средстава тј, није инвазивна метода. Отежавајући фактори за извођење УЗ дијагностике су: гојазност болесника, метеоризам, свежи постоперативни шавови и баријум у превима. Међутим, дијагностички успех је уско везан са стручности и искуством ултрасонографичара.

Од абдоминалних оболења посебно место заузимају болести билијарног тракта. Холелитијаза је оболење са изразитом тенденцијом раста како у нас тако и у свету. У нашој земљи данас болује 2-3% становништва са билијарном литејазом, а у порасту је и број оболелих од карцинома жучне кесе преко 2,5%. Холелитијаза заузима централно место у патологији билијарног тракта, јер све остале болести најчешће су њене последице или компликације.

Величина жучне кесе варира. Нормална дужина не прелази 10 цм (Weil) а попречни пречник до 4 цм. Нормална дебљина зида жучне кесе је 3 mm, код упадљивих процеса од 3,5 до 17 mm (Weil, Raghavendri, Worthen). Локализација калкулозе је најчешћа у жучној кеси, и ако се могу наћи у свим деловима интра и екстракрепатичним жучним водовима, или истовремено захватају цео билијарни систем (Glem). Калкулоза је солитарна или мултиплла, различитог облика и величине. Piehler наводи да је преоперативни проценат УЗ дијагностике карцинома жучне кесе свега 8,6%. Бенигни тумори, као адем, полип, липом су ретки (Yet Hsu Chang).

Према подацима из доступне литературе сигурност УЗ у дијагностici билијарне калкулозе је изнад 90% (Leopad). Налаз ултрасонографије од вредности је и када је негативан за болести билијарног тракта, јер указује на други узрок симптома, или елиминисањем неколико органа усмерава испитивање у одређеном правцу.

МАТЕРИЈАЛ, МЕТОДЕ РАДА И РЕЗУЛТАТИ

На Хируршкој клиници Медицинског факултета у Приштини обрадили смо 200 болесника са оболењима билијарног тракта. Женски пол је заступљенији (75%) у односу на мушки (25%). У животној доби између 40 - 70 година најчешће је било оболелих са тенденцијом раста броја оболелих од билијарне калкулозе према млађем узрасту. Оболења билијарног тракта била су најчешћа код домаћица (37%), пензионера (25%), радника (24%) итд. Сем клиничких симптома и других доступних дијагностичких метода билијарног тракта код свих 200 наших болесника урађена је ултрасонографија која је компарирана са оперативним налазом. Напомињем да су ултрасонографичари били из различитих здравствених установа.

Код наших болесника преоперативно је ултрасонографски калкулоза жучне кесе дијагностикована код 179 (89,5%) болесника, а оперативно код свих 200

наших болесника. У односу на локализацију калкулуса, ултрасонографски дијагностиковали смо код 119 (59,9%) а оперативно код 131(65,5) болесника калкулозу у лумену жучне кесе. У Hartmann-овом простору је оперативно калкулоза дијагностикована код 65 (32,5%) а УЗ код 60 (30,0%) болесника. Оперативно је калкулоза у 4 (2,0%) болесника нађена у d. cysticus, док УЗ није дијагностикована. Самим тим постоји и статистичка значајност оперативног и УЗ налаза у односу на локализацију ($p<0,001$). Солитарна калкулоза је УЗ нађена код 52 (26,0%) а оперативно потврђена код 47 (23,5%) болесника. Дијагноза мултипле калкулозе УЗ је постављена код 148 (74,0%), а оперативно нађена код 153 (76,5%) болесника. Статистички гледано постоји значајна разлика између УЗ и оперативног налаза код солитарне и мултипле калкулозе. УЗ је у 106 (53,0%) болесника дебљина жучне кесе била до 4 mm а оперативно код 108 (54,0%). Код наших болесника због оболења жучне кесе дебљина зида се у 48,5% наших болесника кретала од 4 - 6 mm, иако смо у 1,0% имали дебљину зида жучне кесе 1 mm или у 2,0% 19 mm. Дужина жучне кесе оперативно је у 159 (79,5%) била од 6-10 cm, а УЗ код 174 (87,0%). Статистички гледано постоји значајна разлика (Т тест пропорционалности = 4,13; $p<0,001$). Такође постоји статистичка разлика УЗ и оперативног налаза антеропостериорног пречника жучне кесе (у 88,0% износио 4 - 6 cm).

Најчешћи узрок опструктивног иктеруса код наших болесника била је холедохолитијаза. Оперативно је потврђена код 36 а УЗ нађена код 29 (53,7%) болесника. Карцином жучне кесе је дијагностикован УЗ код 5 (2,5%), оперативно потврђен код 7 (3,5%) болесника, док код 6 (3,0%) болесника дијагноза је постављена на операционом столу.

Леталитет болесника зависио је од оперативног налаза, општег стања болесника, старости, пратеће болести и време од почетка болести. Леталитет на нашој клиници био је 1,5%.

ДИСКУСИЈА

Компаративна анализа УЗ и оперативног налаза урађена је код 200 наших болесника због болести билијарног тракта. У највећем проценту се радило о калкулози 97,3%, акалкулозној упали жучне кесе у 2,7% као и малигним оболењима. Према доступној литератури ултразвучна дијагностика билијарног тракта сигурна је у 90-95% (Leopad, Vujičić). На нашем материјалу оперативно је тачност УЗ дијагностике потврђена у 89,5% случајева.

Међутим, УЗ дијагностику је радио већи број ултрасонографиста, који су и различито едуковани. Холелитијаза је најчешћа код наших болесника старости од 40-60 година, са тенденцијом раста ка млађем животном добу. Однос полове био је 3:1 у корист женског, што наводи и Hatfield.

Дужина жучне кесе варира. Нормална дужина не прелази 10-13 cm (Weil, Taylor), док смо ми нашли у 68,0% случајева дужину жучне кесе од 7-10 cm УЗ и по-

од 4 - 6 цм, радило се о жучној кеси са знацима запаљења. Дебљина жучне кесе на нашем материјалу је у 76% износила преко 3 mm (нормално до 3 mm, Weill, Raghavendri), што је знак да се радило о упалном процесу (према Deithu дебљина зида од 3,5 mm узима се као почетна фаза запаљења жучне кесе).

Малигноме жучне кесе дијагностиковали смо преоперативно УЗ у свега 2,55%, док Ruiz наводи преоперативну дијагностику до 8,6% болесника ултразвуком.

ЗАКЉУЧАК

Ултрасонографску дијагнозу оболења билијарног тракта поставили смо код 89,5% наших болесника и оперативно потврдили. УЗ има великог значаја у постављању тачне преоперативне дијагнозе билијарног тракта, на тај начин олакшава и убрзава хируршки захват ка излечењу болести. С друге стране, провера УЗ налаза хируршким путем представља најбољи начин за ултрасонографисту да провери своје налазе и тако анализира узроке начињених грешки. УЗ је само једна од дијагностичких метода у постављању дијагнозе оболења билијарног тракта. Због непостојања контраиндикација за извођење, УЗ треба да има предност у односу на остале рентген дијагностике. Међутим, за тачност УЗ неопходно је знање, искуство и вештина ултрасонографисте.

ЛИТЕРАТУРА

1. Akimoto S.: Intraoperative ultrasonography and ultrasonographically guided hepatectomy. Toshiba Med. Review 7, 1982.
2. De-Alba-Quintanilla F. et all: Ultrasonic evaluation of the gallbladder during pregnancy. Ginecol. Obstet. Mex., 65, 1997.
3. Holt W.R., Wagner R., Homa M.: Ultrasonic diagnosis of cholelithiasis. J. Pediatrics 418-9, 1997.
4. Raghavendra N.B. et all: Acute cholecystitis: Sonogra-

phic-pathologic analysis., AJR 137, 1981.

5. Sekulić S., Kosanović R., Simić P.: Surgical treatment of choledocholithiasis, European IHPBA congress "Hamburg '97" 1997, 503-6.

6. Taylor K.: Atlas of Gray-Scale ultrasonography, Churchill Livingstone, New York- Edinburgh-London, 1978.

7. Вујчић Џ.; Компаративни дијагностички налази инвазивним и неинвазивним методама испитивања у оболењима јетре, докторска дисертација, Приштина, 1990.

8. Weil F.: Cholelithiasis and cholecystitis u: Ultrasonography b of Digestive Diseases, 240-63.C,V,Mosby Comp., St. Louis, 1978.

9. Larraz-Mora,E; Mayol, J et all: Open Biliary Tract Surgery: Multivariate Analysis of Factors Affecting Mortality. Digestive Surgery; 16/3/99, 204-209.

10. Smadja, Blumgart HL.The biliary tract and the anatomy of biliary exposure. In Blumgart HL, ed. Surgery of the Liver and Biliary Tract.2 nd ed. Edinburgh London Madrid Melbourne New York and Tokio:Churchill Livingstone,1994.

11. Mueller JC, Jones Al, Long JA.Topographic and sub-cellular anatomy of guinea pig gallbladder.gastroenterology 1972; 63:856-859.

12. Toouli J. Biliary tract mortality.In:Toouli J, ed.Surgery of the Biliary tract.Edinburgh London Madrid Melburne New York and Tokio:Churchill Livingstone,1993:21-32.

14. Gibney EJ.Asymptomatic gallstones.Br.J Surg. 1990; 77:368-372.

15. Cooperberg PL,Burhenne HJ.Diagnostic technique of choice in calculous gallbladder disease. New England Journal of Medicine 1980;302:1277-1279.

16. Mujabed Z,Evans JA,Whalen JP. The non-opacified gallbladder on oral cholecystography.DiagnosticRadiology 1974; 112 : 1-3.

17.Sjodahl R, Tagesson C. On the development of primary acute cholecystitis. Scandinavian journal of Gastroenterology 1983;18:577-579.

18. Williamson RCN. Acute cholecystitis. In: Williamson RCN,Cooper MJ eds. Emergency abdominal surgery. Edinburg: Churchill Livingstone, 1990: 110-127.

19. Siegel MJ, Corel C, Surratt S.Ultrasonography for acute abdominal pain in children. JAMA,1991; 266:1987-1989.